

KRAJOVÝ DIVADELNÍ FESTIVAL PODBESKYDÍ

Divadelní centrum Podbeskydí ve Frýdku-Místku, v jehož čele je neúnavný organizátor, režisér, herec etc. Mgr. Jan Krulíkovský, uskutečnilo již třetí ročník krajo­vého festivalu, na němž se tentokrát zúčastnily soubory z 6 okresů. Mělo jich vystoupit vcelku 12 se 13 inscenacemi, a to souborů činoherních, souborů zavedených, s letitou tradicí i souborů mladých věkem svého trvání a svých členů, souborů tradičních i netradičních svými výrazovými prostředky, souborů poetického divadla a konečně souborů, jež vstoupily na půdu muzikálu. Vystoupilo jich nakonec o jeden méně, tj. o Kotouč Štramberk (Aldo Nicolaj – Tři na lavičce).

Ve dnech 18.–19. a 25.–26. 3.1995 se kolem AJ divadla Na Slezské ve Frýdku rozprostřela divadelní múza měrou vrchovatou, s náručí rozevřenou rozmanitosti žánrů i širokou paletou výrazových prostředků a poetik. Po hostujícím souboru Svítání z Hodoňovic s hrou pro děti (G. Shulze – Čertovy zlaté vlasy) se v hlavním programu objevila česká klasika - Tylův **Strakonický dudák** v provedení souboru gymnázia T.G.M. Vsetín i česká současná dramatika, hra M. Horníčka **Malá noční inventura** v nastudování Studia Šumperk (cena za inscenaci a doporučení k výběru pro Divadelní Třebíč, zvláště za vyzrálé a vyrovnané herectví hlavních představitelů). Zahraniční dramaturgu zde reprezentovali: hra N. Simona **Poslední žhavý milenec** a aktovka z pera A. Stella **Julie mého manžela**, obě připravené souborem ze Studénky. Žánr hudebního divadla byl zastoupen inscenací **Výtečníci** P. Dostála a R. Pogody domácího studentského souboru S.O.S. a z americké provenience muzikálem P. Stoneho **Někdo to rád horké**, který uvedl soubor ZK Odry. Poetické divadlo mělo rovněž podvojně zastoupení: Ostravský Impuls-Pasonapo inscenoval poetický text F. Pessoa **Námořník** (doporučení na 2. místě na Wolkrův Prostějov za výběr textu z hlediska myšlenkové hloubky a za kultivovaný výkon v oblasti slovního projevu). Amatérské poetické divadlo Rožnov pod Radhoštěm předvedl svou jevištní adaptaci textu J. Ortena, nazvanou **Blahoslavení tiší** (cena za inscenaci a doporučení na ŠP a na 1. místě na WP za výpověď dotaženou k přesvědčivému výslednému tvaru a oslovující tématem dnešního diváka). V programu festivalu nechybělo ani pouliční divadlo. Bílé divadlo z Ostravy volilo opakovaně pro své plenérové vystoupení, nazvané **Červený kohout letí k nebi**, předlohu M. Bulatoviče. Zpracovalo ji do scénické zkratky prostředky lidového jarmarečního divadla. S původní autorskou tvorbou se představil soubor OB Jeseník ve hře režisérky Jarmily Josefíkové **Katastrofa letu KC 135 aneb Asi jsme spadli**. K původním autorským počínům lze bezesporu počítat i hru **Něco velikého** – jevištní přepis románu W. Millera P. Severinovou, s kterým v závěru festivalu vystoupilo Pesimistické divadlo GASEHAHA Mladé scény Krnov (cena za inscenaci a nominace na Divadelní Třebíč).

Frýdecko-místecký festival umožnil účast všech souborů, které projevíly zájem prezentovat výsledky své práce, vstoupit do konfrontace s jinými soubory a přijmout hodnotící soudy, zprostředkované odbornou porotou. Přestože se organizátoři nedopustili předběžného výběru, neocitl se na festivalu soubor, jehož inscenace by propadla na spodní příčku pomyslného žebříčku kvality. Všechny inscenační počiny přispěly svým dílem k celkově dobré úrovni festivalu, a to i v případech, kdy předvedený divadelní tvar nesl s sebou problémy k řešení. Nejlepší výkony byly oceněny nejen výše uvedenými cenami za inscenace a doporučeními na národní přehlídky, ale i cenami za individuální výkony režijní a herecké – bylo jich uděleno osm.

Nedá mi, abych se nakonec blíže nepozastavil u inscenace **Něco velikého**, která se mi jeví jako velice zajímavá pro dramaturgickou objevnost, tvůrčí přístup k literární předloze, ale i pro kolektivní hereckou výpověď, u inscenace, která dle mého soudu došla nejdál, pokud jde o celkový inscenační tvar. Román amerického spisovatele Warena Millera *President Krokadýlů* inspiroval režisérku souboru Petru Severinovou k jevištnímu přepisu pro soubor krnovského Pesimistického divadla (cena za jevištní přepis a režii). Původní příběh, líčící prostředí černošských „dětí ulice“ a vzájemně se svářících part mládeže v Harlemu, byl přenesen do blíže neurčeného velkoměsta a do obdobného prostředí bílých. Autorka hry nezůstala u pouhého převyprávění románu. Jevištní přepis obohatila o další postavy, motivické a dějové linie. Výsledkem se stal barvitý obraz mladých lidí bez domova, s jejich touhami po svobodě, po lásce, po tom, aby někam patřili, po seberealizaci, po tom něco velikého dokázat, ale také obraz toho, co je překážkou uskutečnění těchto tužeb (rodinné zázemí, společenské klima, drogová závislost atd.).

Inscenace je cílevědomě a důsledně budována jako vzájemně provázaný sled obrazů z ulice, z doupěte party mladých ztroskotanců, z dialogických scén a z vnitřních promluv jednotlivých postav hry. Po tragickém vyústění hry přichází s tématem souznící gospel-song, přinášející potřebnou katarzi. Již sama textová předloha, ale i režie člení inscenaci dobře temporytmicky a akcentuje významově klíčová místa hry. Inscenace je vzácná hereckou souhrou, prýšící ze zaujatého kolektivního citění tématu a zprostředkovanou autentickým osobnostním herectvím všech protagonistů bezrozdílně. Nadto ji zdobí herecké výkony při tvorbě hlavních dramatických postav, z nichž vyniká, ale nevyčleňuje se, Tomáš Marek v roli Duka (cena), který je ústřední postavou hry. Při další práci na inscenaci by bylo dobré věnovat pozornost dotvoření scénografického řešení inscenace, včetně rekvizit, které jsou ireálné povahy a jsou použity ojediněle. Režie bude mít zajisté dost práce s tím, aby udržela napětí po dobu trvání celého představení. Jisté avízo při festivalovém vystoupení představovaly dvě po sobě jdoucí dialogické scény.

Inscenace krnovského souboru je mimořádně naléhavou výpovědí o světě mladých lidí, který se nás týká všech, ať chceme či nechceme. Soubor tuto výpověď zprostředkovává s nezměrným

zaujetím a proto i velice působivě.

Milan Strotzer

Publikováno: Časopis Amatérská scéna 2/1995, str. 10.